

Наші презентації

Юрій Клен (Освальд Бурггардт). Вибрані твори. Поезія. Спогади. Листи. — Дрогобич: Науково-видавничий центр “Каменяр” Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка, 2003. — 616 с. (серія “Класики ХХ століття”).

До цього солідного видання (відповідальний редактор і упорядник Леся Кравченко) увійшли збірка поезій “Каравелла”, поема “Прокляті роки”, “Спогади про неокласиків” та літературно-критичні й публіцистичні статті, переважно друквані в журналах “Життя й революція” та “Вісник”. Різномасштабна спадщина письменника представляє його як витонченого лірика, вдумливого аналітика епохи та літературознавця з широкими зацікавленнями. Передмова “Освальд Бурггардт — Юрій Клен: “Жебрак, мандрівник, лицар і поет...” Ігоря Набитовича, післямова “Юрій Клен: неокласик чи романтик” і коментарі Олега Багана.

Микола Ільницький. Драма без катарсису. Сторінки літературного життя Львова другої половини ХХ століття. Кн. 2. — Львів: Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2003. — 256 с.

Продовження розмови про літературне життя Львова на тлі загальноукраїнського культурного процесу, розпочату в першій книжці (вийшла 1999 р.). Йдеться про події від

середини 50-х до кінця 90-х років — події, пов'язані з такими суспільно-культурними явищами, як шістдесятництво, дисидентський рух та самвидав. Окрема увага приділена Львівській письменницькій організації.

Михайло Логвиненко. До останнього патрона...: Доля українських письменників ХХ сторіччя очима літературознавця, критика: спогади, нариси, штрихи (шкіци) до портретів. — Харків: III тисячоліття, 2003. — 414 с.

Книжка, яку знаний критик і літературознавець, на жаль, не побачив за свого життя (а працював він над нею упродовж 1996 — 2002 років) доупорядкувала й видала його дочка Олена Логвиненко. Вона присвячена П.Тичині, А.Малишчу, М.Бажану, П.Усенку, О.Ільченку, О.Гончару та іншим відомим українським письменникам ХХ століття, яких автор знав особисто. Його власні спостереження й лягли в основу нарисів, штрихів до портретів, з яких постають життєві й творчі долі майстрів слова, а також образ самої непростой епохи.

Ю.Н.Кочубей. Поэзия “свободного стиха” в Ираке (40-е – 70-е гг). – К.: Стилос, 2003. – 273 с. / Институт востоковедения имени А.Крымского НАН Украины.

Монографія присвячена історії виникнення й утвердження в сучасній арабській поезії нового напрямку у формі вірша – “поезії вільного вірша”; порівнюється традиційна система арабського віршування й канони класичної поезії з тим, що

нового внесла “поезія вільного вірша” в арабську просодію і поетику. І хоча досліджується поезія однієї країни – Іраку, висновки, до яких прийшов автор, можуть бути віднесені до поезії будь-якої з арабських країн.

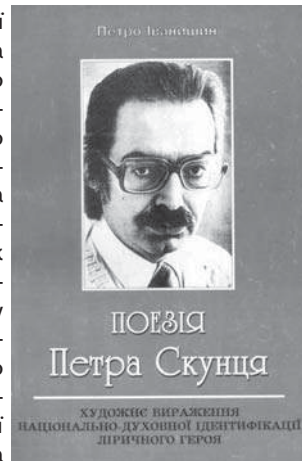
Петро Білоус. Світло зниклих світів (художність літератури Київської Русі): Зб. статей. – Житомир: Полісся, 2003. – 160 с.

У зібраних в одній книжці статтях автор пропонує оригінальні підходи та інтерпретацію старовинних пам’яток, осмислюючи їх історико-культурний контекст, переглядаючи усталені думки та дослідницькі стереотипи щодо низки художніх явищ

давнього часу. Порушуються актуальні проблеми у вивченні старокіївської літератури, подано її постколоніальне прочитання, по-сучасному поставлено питання про художню самобутність творів, що виникли за часів Київської Русі.

Петро Іванишин. Поезія Петра Скунця (Художнє вираження національно-духовної ідентифікації ліричного героя). – Дрогобич: Видавнича фірма “Відродження”, 2003. – 296 с.

У монографії зроблена спроба герменевтичного та національно-екзистенціального дослідження поезії Петра Скунця. Водночас дослідник розробляє оригінальну теоретичну концепцію національно-духовної ідентифікації, яка

допомагає йому максимально об’єктивно вивчати специфіку національно-культурних (передусім літературних) феноменів та закономірностей. На думку П.Іванишина, “теорія національної ідентичності надзвичайно перспективна саме у постколоніальному літературознавстві, бо розкриває художньо змодельоване основне питання століттями колонізованого народу: національне “хто ми?”.

ФІЛОЛОГІЧНІ СТУДІЇ. – 2003. – №1.

Науковий часопис “Філологічні студії” Волинського державного університету імені Лесі Українки та Волинського Академічного Дому був заснований 1999 року й виходить чотири рази на рік (головний редактор В.С.Зубович). Його включено до

переліку наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата за спеціальністю “Філологічні науки”.

У №1 за 2003 рік в рубриці “Літературознавство” надруковано статті Ольги Карпової “Особливості конфлікту в історичному романі Валерія Шевчука “Око прірви”, Валентини Миронюк “Роль стилістичних фігур у новелах Марка Черемшини”, Тамари Садовської “Скіфська” тематика в романах Докії Гуменної “Благослови, мати”, “Родинний альбом”, Віктора Удалова “Критика методологічного роздоріжжя і методу Декарта”. Рубрика “Літературні профілі” представлена статтею Марії Якубовської (Маткобожик) “У світлі високої зорі (штрихи до літературного портрету Ігоря Павлюка)”, рубрика “З лабораторії лесезнавства” – повідомленням Олександра Рисака “Знову подарунки з Угорщини” – про часописи товариства української культури в Угорщині “Громада” (видаються угорською і українською мовами), де вміщено багато матеріалів, присвячених Лесі Українці. Постійними рубриками “Філологічних студій” є також рубрики “Мовознавство”, “Фольклористика”, “Ракурс”, “Журналістика. Теорія масової комунікації”, “Гіпотези”. “Рецензії. Відгуки. Анотації”.

ВСЕСВІТ. – 2003. – №11–12.

Відкривається драмою Девіда Еліета “Ісмена” (пер. з англ. Павла Босого) та оповіданням Стівена Кінга “Обід у кав’ярні “Готем” (пер. з англ. Івана Яндола), представленими в рубриці “Новітня література”. У рубриці “Література ХХ сторіччя” надруковано роман-хроніку Курціо Малапарте “Бал у Кремлі” (пер. з італ. Юрія Педана), оповідання Шермана Алексі “Ось що означає: Фенікс, штат Арізона” (пер. з англ. Надії Пустовойтової), оповідання Джона Байгюнета “Груба душа” (пер. з англ. Надії Марчук) та поезії Леона Феліпе в перекладі з іспан. Григорія Латника. Ці публікації супроводжуються статтями перекладачів про цих письменників, вміщеними в рубриці “Письменник. Література. Життя”. У цій рубриці вміщено також статті

Юрія Микитенка “Профілі “грибної людини”, або Ігореві Качуровському – 85!”, Романа Гамади “...Вуста, спечені жагою метафор” (До джерел Єжи Гарасимовича)”, повідомлення про нобелівського лауреата в галузі літератури 2003 року Джона Максвелла Кеці та лауреата премії Букера 2003 року Пітера Фінлея, інформацію Лесі Юрченко про виставку в Дюссельдорфі “Чотиримовні пісні наповнювали повітря”, присвячену Чернівцям як місту літератури. Надруковано також повідомлення Марії Копиленко “У Бонні пройшов Міжнародний фестиваль імені Бетховена”, Петра Нестеренка “Український екслібрис у Лейпцігу” (рубрика “Шляхи мистецтва”), повідомлення Лесі Соловчук “Французькі вчені досліджили голодомор в Україні” про презентацію дослідження французьких науковців Франс Меле та Жака Валлена “Смертність та її причини в Україні в ХХ сторіччі”, Андрія Кочура “Конференція – найкраща пам’ять” про міжнародну науково-практичну конференцію “Григорій Кочур і український переклад”. Михайло Москаленко рецензує виданий у Львові бібліографічний покажчик “Микола Лукаш”.

СУЧАСНІСТЬ. – 2003. – №12.

У черговому номері представлено роман Ірен Роздобудько “Ранковий прибиральник” (закінчення), поезії Василя Старуна й Олександра Гавроша, продовження спогадів Ірини Жиленко. У рубриці “Суспільне життя” вміщено статті Леоніда

Хом’якова “Парадокси громадянського суспільства в Україні”, Михайла Требіна “Діалектика терористичної діяльності”, Євгена Зелінського “Тероризм по-українському”. Друкуються також інтерв’ю з Михайлом Слабошпицьким “Шлях через пекло”, біографічне дослідження Дмитра Стуса “Життя на вирість” про Василя Стуса, “Самовітальна промова” Ігоря Качуровського та ін.

На запитання “Тарас Шевченко в моєму житті” цього разу відповідають Валентина Антонюк, Діана Петриненко, Ірина Молчанова, Володимир Онищенко та Віра Шелестюк. Проза представлена повістю Олександра Сушка “Два роки” (передмова Дмитра Павличка), повістю Олександра Шарварка “Під бузиною”, документальною повістю Яна Козельського “Бальзак вінчався в Бердичеві” (закінчення, післяслово Анатолія Камінчука), художніми нарисами “З київських і криворізьких образків” Анатолія Шевченка. Із поезіями виступають Валентина Малишко, Василь Клічак, Ярослав Веприняк. Друкуються також “Невольничча мемуаристика” Степана Сапеляка, спогади Олеся Воли (Міщенка) “Як я фотографував Миколу Амосова”, стаття Олексія Ковалевського “Любов і влада (Ліна Костенко в світоглядному контексті шістдесятництва)”, “Урок української – урок історії” Василя Василашка. Анатолій Камінчук розповідає про художника Якіма Левича (“Він малює Київ”), Василь Баранов – про історію театру в Кременчуці (“Що замовчує табличка, або кілька штрихів до біографії української Мельпомени”).

КРИТИКА. – 2003. – Ч. 11.

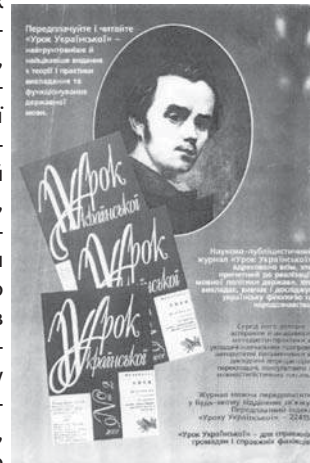

Мирослав Маринович розповідає про лідера кримськотатарського руху М.Джемєлева. Олександр Мотиль аналізує проблему співвідношення націоналізму й лібералізму в сучасній політиці. Іван Химка рецензує

монографічні праці О.Міллера про українське питання в російській політичній свідомості другої половини XIX ст. та А.Круглашова про політичні ідеї М.Драгоманова. Анджей Новак аналізує російські та західні праці останнього десятиліття з проблем імперії як соціально-політичного утворення. Валер Булгаков розглядає праці з питань білоруського націоналізму. Ігор Торбаков висвітлює еміграційну інтерпретацію російської національної ідеї та радянського досвіду національного державотворення. Тему національного самосвідомлення російської еміграції продовжує Марта Богачевська. У розділі “Полеміка” Андрій Савенець відповідає на репліку О.Гнатюк, а Юрій Мосенкіс продовжує тему мовної фіксації феноменів еротики і работоргівлі, започатковану О.Галенком у вересневому числі “Критики”. Ростислав Семків розмірковує над літературним феноменом Ю.Винничука. Аналізований автор представлений автобіографічним оповіданням “Будинки”.

УРОК УКРАЇНСЬКОЇ. – 2004. – Ч.1(59).

Січневий випуск науково-публіцистичного журналу, присвяченого питанням мовної політики, філологічної освіти й українознавства, відкривається повідомленням В.Ленченка про цікаву знахідку в Російському державному військово-історичному архіві, яка неспростовно

засвідчує антиукраїнський характер того, що сталося 350 років тому в Переяславі. У цьому ж розділі (“Бути чи не бути”) – стаття А.Гальчинського “Проти вічної нації – покоління холопів”, відкритий лист А.Бутейка “Не хочу бути частиною механізму, який проводить проросійську політику”, звернення Т.Никитюк “До моїх російськомовних співвітчизників”, думки Ю.Мушкетика про мову й освіту, а також О.Захарків про мову й культуру. У розділі “Практикум” – продовження уроків української лексики О.Синиченка, поради й консультації працівників Інституту української мови НАНУ та їхніх колег,

розвідка Г.Шаповалової про новотвори в сучасних інформаційно-публіцистичних текстах, стаття “Слово” із творчої спадщини К.Гордієнко і мовностилістичні огляди під рубрикою “Жовта картка”. Про нове в програмах і методиці йдеться у статтях І.Ющука “Українська мова як навчальний предмет у вищій школі” та О.Пахльовської “Мати і Антихрист: відлуння Голодомору в літературі”, в розробках уроків досвідчених учителів і авторів підручників — В.Пономаренко, В.Соболь. У рубриці “Не зовсім за підручником” подано добірку матеріалів про В.Дрозда (автори Л.Голота й І.Фізер), а лектура з літератури для вчителя й учня представлена поетичною добіркою М.Вінграновського (з новорічним побажанням від автора й оглядовою статтею М.Талалая). Ю.Барабаш (Росія) у розділі “Українсько-євро-

пейський лексикон” аналізує обставини й спонуки мовного вибору М.Гоголя і Т.Шевченка, О.Соловей (США) пише про видатного мовознавця ХХ століття Ю.Шевельова, а Л.Капелюшний розмірковує про причини відсутності адекватного реагування на події останніх місяців з боку української діаспори. Є у випуску розповідь про те, як дбають про чистоту своєї мови французи, рецензії на монографії С.Кіраля про Т.Зіньківського (автор — Г.Токмань) та І.Фаріон про українські прізвища (З.Купчинська), низка інформаційних матеріалів і повідомлення про те, як можна придбати електронний (комп’ютерний) варіант “Уроку Української” за останні чотири роки — 2000—2003.

Підготувала І.Хазіна

ПАМ'ЯТКА ДЛЯ АВТОРІВ

Журнал “Слово і Час” висвітлює питання історії, теорії та сучасної практики літературного руху, загальнокультурного життя. Виходячи з принципів об’єктивності та плюралізму, редакція не вважає за обов’язкове поділяти всі погляди і положення авторів, завдяки чому зберігає і природний ґрунт для конструктивної полеміки.

Неодмінними вимогами до матеріалів, що подаються на розгляд редколегії, є достеменність наведених фактів, посилань на всі використані джерела, точність у цитуванні.

Статті та інші матеріали (крім листів) подаються до редакції українською мовою, обсягом не більше друкованого аркуша; посилання розміщуються внизу сторінки.

Статті подавати в комп’ютерному наборі — як текстовий файл без переносів у словах у текстовому редакторі Microsoft Word (від 6-ї версії) у розширенні RTF на стандартній дискеті; можна надсилати електронною поштою (E-mail: jour_sich@iatp.org.ua; www.word-and-time.iatp.org.ua).

До дискет (бажано продублювати текстовий матеріал на 2-х дискетах) обов’язково мусить бути подана виразна роздруковка статті у 2-х примірниках, виконана шрифтом не менше 14 кегля через 2 інтервали 28 рядків на сторінці.

До статті додається анотація (до 5-ти рядків) — для розміщення на веб-сторінці.